

Dániel könyve – Százkilencvenkettedik ص ١٩٩

A rejtett történelem feltárása: prófétai párhuzamok Dániel 11-ből és a 144 000 lepecsételése

Jeff Pippenger

2024-04-22

Dániel könyve tizenegyedik fejezete negyvenedik versének „rejtett történelmét” vizsgáljuk, ott, ahol annak írott tanúságtétele 1989-ben, a vég idején megszűnik, egészen a negyvenegyedik vers vasárnapi törvényéig. A rejtett történelem azt a szerkezetet jelenti, amelyre az utolsó napok valamennyi prófétai vonalát rá kell igazítani, mert a száznegyvennégyezer elpecsételése ezen a rejtett történelmen belül megy végbe. Ez az a történelem, ahol a fenevad képének kialakulásával kapcsolatos próba bekövetkezik. Ennélfogva ez az a történelem, amelyben Nabukodonozor rejtett álma, a fenevadak képéről, feltárul. Az a rejtett történelem az a hely, ahol a Donald Trump első elnöki ciklusától számított rejtett történelem Dániel 11 második versében befejeződik, és átmegy a harmadik versbe. Ez a rejtett történelem Dániel próféciájának azon része, amely az utolsó napokra vonatkozik, és ez Jézus Krisztus kijelentése, amely közvetlenül azelőtt tárul fel, hogy a kegyelemidő a vasárnapi törvénynél lezárul. Mindezeket az igazságvonalakat a hetedik és egyben utolsó pecsét eltávolítása jelképezi.

Dániel tizenegyedik fejezetének tizediktől tizenötödikig terjedő verseit ahhoz a rejtett történelemhez kell igazítani, és e versek közül az utolsó három három prófétai vonalat mutat be. Ezek azonosítják, mikor hatol vissza a pápaság a történelembe, miként tette azt Kr. e. 200-ban, amikor a pogány Róma először lépett be abba a prófétai történelembe, amelyet Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik verse ábrázol. Az a vers, valamint annak beteljesedése a pogány Róma történetében, megalapította a látomást, mert a pogány Róma annak a hatalomnak a jelképe volt, amely felmagasztalta magát, kifosztotta Isten népét, majd elesett. A hitehagyott protestantizmus e verset Antiochus Epiphanesre alkalmazta, a milleriták azonban a pogány Rómára alkalmazták, és a verset a millerita történelemben próbakő igazságként azonosították. Ma a modern laodíceai adventizmus teológusai ismét azt tanítják, hogy Antiochus Epiphanesről van szó, így ez ismét próbakő igazság.

Ez nem csupán próba elé állító igazság, hanem az igevers és annak Kr. e. 200-ban bekövetkezett beteljesedése azt is azonosítja, mikor kezdi el Tírusz paráznája (a modern Róma) énekelni sátáni énekeit, és rámutat arra, hogy a pápaság belép az utolsó napok történelmébe; ennélfogva az utolsó napok elsődleges próba elé állító igazságát jelképezi, amely összhangban áll a Millerita történelem vitája által jelképezett próba elé állító igazsággal.

A három vers egyúttal a földi fenevad republikánus szarvának vonalát is jelképezi, és azonosítja Donald Trump prófétai lépéseit, amint második ciklusába lép mint a hét elnökből való nyolcadik elnök, azon elnöki vonalban, amely Ronald Reagannel kezdődött a vég idején, 1989-ben. A tizenkettedik vers Ráfiai csatája után „Antiochus” először lever egy lázadást az Egyesült Államokon belül, majd felkészül egy háborúra a globalizmus ellen, amelyet Egyiptom jelképez a

Paniumnál vívott csatában. Trump megnyeri azt a háborút, de a háború elindítja a harmadik világháborút (Actium). E tevékenységeket III. Nagy Antiochus előképezte, akit Egyiptom legyőzött a Ráfiai csatában, de aki győzedelmesen visszavágott a Paniumnál vívott csatában.

A tizenharmadik versben: „néhány esztendő múltán” Antiochus Magnus, amint Uriah Smith írja, „Antiochus, miután leverte a lázadást az ő királyságában, és a keleti részeket meghódolásra kényszerítve alávetette és megszilárdította engedelmességükben, szabaddá lett bármely vállalkozásra, amikor a fiatal Epiphanész Egyiptom trónjára lépett; és úgy vélvén, hogy ez túlságosan kedvező alkalom uralma kiterjesztésére ahhoz, hogy elszalassza, roppant sereget támasztott, az előbbinél is nagyobb”. Trump először lever egy lázadást az ő királyságában, majd nagyobb sereget készít elő annál, mint amellyel korábbi veresége idején rendelkezett. Trump 2020-ban vereséget szenvedett, a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének beteljesedéseként, amikor az ateizmus fenevada, amely a világméretű globalizmust jelképezi, valamint a Demokrata és a Republikánus párt globalistái elcsalták a választást, és a Tírusz paráznájának elsődleges helyettesítő seregeként az is vereség lesz, amikor Putyin győzedelmeskedik Ukrajna fölött.

Az általunk vizsgált három versben a harmadik prófétai vonal a hitehagyott protestantizmus vonala, amelyet a Makkabeusok vonala képvisel, valamint az Antiochus Epiphanész ama kísérletei elleni felkelésük, amelyekkel a görög vallást akarta a zsidókra kényszeríteni. Trump vonala és a hitehagyott protestantizmus vonala azt a két hatalmat jelképezi, amelyek végül egyesülnek abban a szarvban, amely a fenevad képmásaként van ábrázolva. A tizenharmadik verstől a tizenötödikig terjedő versek azt a történelmet mutatják be, amely a vasárnaptörvényhez vezet, és a hitehagyott protestantizmus, valamint a hitehagyott republikánusság két vonala e két hatalom kölcsönhatását szemlélteti, amint összejönnek és az egyházat és az államot a vasárnaptörvényt megelőzően egyesítik.

Korábbi cikkeinkben megállapítottuk, hogy az 1776, 1789 és 1798 évszámok által jelképezett három esemény – a Függetlenségi Nyilatkozat, az Alkotmány, valamint az Idegen- és lázítási törvények – egy olyan időszakot azonosítanak, amely a földi fenevad mint a bibliai prófécia hatodik királyságának kezdetéhez vezetett. Ezért e három útjelző olyan három útjelzőt képvisel, amelyek a bibliai prófécia hatodik királyságának végéhez vezetnek. Megállapítottuk, hogy az 1776-tól 1798-ig terjedő huszonkét év a száznegyvennégyezer megpecsételésének idejét jelképezi, mivel a huszonkettő száma az istenség és az emberség egyesülésének szimbóluma.

Azonosítottuk ezt a történelmet úgy, mint amely magán viseli az „Igazság” aláírását, mert az első és az utolsó jelzőpont a megalapított függetlenséget, illetve a megszüntetett függetlenséget jelképezi. Mindhárom jelzőpont a földi fenevad elsődleges jelképét ábrázolja, mert mind a három az Egyesült Államok megszólalását jeleníti meg, hiszen „egy nemzet megszólalása a törvényhozó és az igazságszolgáltató hatóságok cselekedete”. Az 1789-es középső jelzőpontot és az Alkotmányt tizenhárom gyarmat ratifikálta, és az „Igazság” héber szó középső betűje a tizenharmadik. Az 1776-tól 1798-ig terjedő huszonkét év összhangban áll azzal a huszonkét betűvel is, amelyek a héber ábécét alkotják.

Azt is azonosítottuk, hogy az 1798-as Idegen- és Lázítási Törvények azt a pontot jelképezik, amikor az Egyesült Államok sárkányként szól. A zsidók Rómával kötött szövetségének története, amely Dániel tizenegyedik fejezete tizenháromtól tizenötig terjedő verseiben a hitehagyott protestantizmus vonalának része, azt az időszakot jelképezi, amikor a fenevad képmása kialakul, és e képmás kialakulása jelenti a végső próbát a száznegyvennégyezer számára. Ezt a próbát kell kiállniuk, mielőtt elpecsételtetnek. A zsidók szövetsége Kr. e. 161-től Kr. e. 158-ig ezért komoly eleme annak a próbának, amelyben megvalósul azok kiválasztása, akiket arra hívtak el, hogy a száznegyvennégyezer között legyenek.

Annak elfogadása, hogy Kr. e. 161-től Kr. e. 158-ig terjedő időszakot a zsidók szövetsége jelképezi, ellentétben áll a történelem tanításával, mert a történetírók azt tanítják, hogy a szövetség Kr. e. 161-ben volt, míg a milleriták azt tanították, hogy Kr. e. 158-ban, és e tény felőli meggyőződésük mindkét szent táblán feltüntetésre került.

A kérdés nem pusztán az, hogy a történészek helyesen jelölik-e meg a zsidók szövetségének időpontjaként Kr. e. 161-et, vagy hogy a milleriták helyesen azonosították-e Kr. e. 158-at. E két lehetőség bármelyike esetén van egy csoport, amely egyetértene az ön választásával. A kérdés az, hogy vajon mind a történészek, mind a milleriták helyesen járnak-e el, és hogy a zsidókkal kötött szövetségre vonatkozó igazság valójában egy időszakot jelöl-e, szemben a történelem két lehetséges egyedi pontjának egyikével.

Előző cikkeinkben bemutattuk azt, amit meggyőződésünk szerint érvényes, megszentelt logikának kell tekinteni: hogy Róma és a zsidók szövetsége Kr. e. 161-től Kr. e. 158-ig terjedő időszakot jelöl, és hogy ez az időszak a fenevad képmása kialakulásának előképe. Mivel ez így van, még annak az elfogadására irányuló elhatározás is, hogy a zsidók Rómával kötött szövetsége egy időszak, próbatétellé válik, és ebben a prófétai értelemben összhangban áll azzal a ténnyel, hogy a fenevad képmásának kialakulása „Isten népe számára a nagy próba”.

Ezzel együtt Kr. e. 158 jelöli azt az időt, amikor a Makkabeusokként ismert hitehagyott zsidók és Róma közötti szövetség szilárdan létrejött, s így a vasárnaptörvényt előképezi, mert a Biblia felteszi a költői kérdést: „Vajon járhatnak-e ketten együtt, ha meg nem egyeztek?” Kr. e. 158 megjelöli azt a helyet és időt, ahol és amikor a hitehagyott protestantizmus kezét fog a pápai hatalommal, és az a Kr. e. 161-ben kezdődött időszak, amely Kr. e. 158-hoz vezetett, azt az időszakot azonosítja, amely a fenevad képének kialakulását jelképezi. Lényeges felismerni, hogy ez az időszak azt az időpontot jelöli, amikor a hitehagyott protestantizmus egyesül a hitehagyott republikanizmussal. E két hitehagyott hatalom egyaránt megjelenik a tizenharmadiktól a tizenötödik versekig, ezért bizonyos közös útjelzőket osztanak meg.

Helyes az 1776-ot, 1789-et és 1798-at úgy alkalmazni, mint amelyek 2001. szeptember 11-ét előképezik, amelyet a 2021. január 6-ához kapcsolódó hamis zászlós mozgalom Pelosi-féle pereit követnek, valamint Biden elcsalt választásának beiktatási időszaka, amely a vasárnapi törvényhez vezet. Ebben az alkalmazásban a 2001-es Patriot Act, a Függetlenségi Nyilatkozattal összhangban, olyan jelzőpontot mutat be, amely a függetlenség eltávolításának kezdetét azonosítja. Ezután a második jelzőpont, Pelosi és Schiff koncepciós bírósága, az Alkotmány ratifikálásával

összhangban, ily módon az Alkotmány felforgatásának kezdetét példázza, amelyet a harmadik jelzőpont követ: az Alien and Sedition Acts, amelyek az Egyesült Államokat mint sárkányként szólót ábrázolják. E jelzőpontok ily módon való alkalmazása azonosítja a hitehagyott protestantizmus jelzőpontjait, amint azt a Makkabeusok képviselik.

Egy másik szinten a három útjelzőnek a hitehagyó republikanizmussal való azonosítása némileg eltérő alkalmazást eredményez. 2001. szeptember 11-e összhangban áll 1776-tal, ám a hitehagyó republikanizmus számára 1789 az Alien and Sedition Acts törvényekhez igazodik, és különbséget tesz e „törvények” és a sárkány beszéde között, amelyet a vasárnap megtartásának kikényszerítése jelképez. Amikor a két vonalat együtt szemléljük a fenevad képe próbájának összefüggésében, akkor azok a fenevad képe felállításának prófétai szerkezetét alkotják, és Isten népe számára a nagy próba a fenevad képe kialakulása. Isten népe számára a fenevad képe kialakulását először úgy kell felismerni, ahogyan az Isten Igéjében meg van jelenítve (kiformálva), hogy ezek az utolsó napokban élő emberek azt a kialakulást a politikai és vallási világban is felismerhessék.

Hogyan felelhetnének meg tehát a 2021. január 6-i Pelosi-perek az Idegenekről és a Lázításról szóló törvényeknek? A Pelosi-perek a mélység kútjának fenevada általi ünneplést jelzik, aki éppen megölte a gazdag elnököt, aki felkavarta a globalizmust. Az ünneplésnek ez a története Biden beiktatásának időszakával kezdődött, és egy olyan időszakot jelképez, amely Trump második beiktatásával ér véget. Meg kell jegyezni, hogy Trump háromszor indul az elnöki tisztségért, és az első és az utolsó alkalommal győz, középen azonban győzelmét az a hatalom lopta el, amelyet az Írás a hazugság atyjának nevez. A Pelosi-perek, amelyek az elcsalt választással kezdődtek, egy második, bosszúálló Pelosi-per-sorozatot azonosítanak, amely akkor kezdődik, amikor Trumpot 2025. január 20-án beiktatják.

Joe Biden elnökségi ciklusának időszaka a Pelosi-perek egy sorozatával kezdődik, és a Pelosi-perek egy másik sorozatával végződik. Mindkettő politikai per, de a második percsomagban azok ellen folyik eljárás, akik az első perekben vezető szerepet játszottak. Trump második beiktatásán Kr. e. 164 éve jelöltetik meg. Trump második beiktatását Kr. e. 164 előképezi, és a zsidó templom újraszentelése a politikai templom másodszori újraszentelését jelképezi.

Abban az esztendőben halt meg Antiochosz Epiphanész, aki az az erő volt, amely Görögország vallási gyakorlatait a zsidókra kényszerítette, s ezáltal előidézte a Kr. e. 167-es makkabeus felkelést. Trump 2025-ös második beiktatásakor Görögország vallása (a globalizmus) teljesen alá lesz vetve az Egyesült Államokban, és sátáni csodák kezdik majd megerősíteni az egyház és az állam egyesítésének munkáját. Ekkor Trump olyan végrehajtási rendeleteket fog aláírni, amelyek párhuzamban állnak az Idegen- és Lázítási Törvényekkel, ily módon jelezve a fenevad képmása kialakulásának kezdetét (Kr. e. 161), és megkezdik majd a Pelosi-perek második sorozatát. Az Idegen- és Lázítási Törvények jelölik a fenevad képmása kialakulása időszakának kezdetét, és ez az időszak a vasárnaptörvénynél ér véget, amint azt a Kr. e. 158-as év előképezi.

Így tehát a fenevad képmásának kialakulását alkotó időszak azokkal a „cselekedetekkel” veszi kezdetét, amelyek lehetővé teszik Trump számára, hogy elnémítsa a fősodratú médiát, kiutasítsa az illegális bevándorlókat, valamint letartóztassa és bíróság elé állítsa azokat, akik a Demokrata Párt

összeesküvésében részt vesznek. Az időszak kezdete a Trump által előidézett politikai üldözést jelzi, és vallási üldözéssel ér véget.

Ebben az értelemben az 1789-es középső útjelző és az Alkotmány a 2021-es Pelosi-perek, amelyek egy olyan időszakot jelképeznek, amely ugyanazzal a történelemmel ér véget, mint amellyel kezdődött; de a Pelosi-perek utolsó sorozata politikai fordítottja azoknak, akiket jelenleg perbe fognak és bebörtönöznek. A hitehagyó protestantizmus vonalában a második útjelző a Pelosi-perek, amelyek felölelik Joe Biden elnökségét, és ez az időszak 2025 januárjában ér véget, amikor a hitehagyó republikanizmus vonalában az 1789-es útjelző 2025. január 20-án elérkezik a Trump második beiktatását közvetlenül követő végrehajtási rendeletekkel. Ez egy olyan időszak kezdetét jelenti, amikor a nemzet sárkányként szól (Alien and Sedition Acts), ami a vasárnaptörvényhez vezet, ahol a nemzet sárkányként szól. Ebben az időszakban az Alkotmányt, amelyet 1789 jelképez, fokozatosan felforgatják.

Trump második beiktatásakor ő lesz a nyolcadik király, aki a hét közül való, és a fenevad képmásának kialakulása azonosítja, miként egyesül a protestantizmus és a republikánizmus hitehagyott szarva egyetlen szarvvá, amely kapcsolatban a protestánsok gyakorolják az uralmat. Ugyanezen történelemben azok, akiket arra hívtak el, hogy a száznegyvennégyezer legyenek, elpecsételtetnek, mielőtt az igaz protestantizmus szarvaként felemeltetnének a hamarosan eljövendő vasárnaptörvényénél.

A pecsételési üzenete, amely Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, s amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt felnyitattik, Dániel könyvének az a része, amely az utolsó napokra vonatkozik. Az a rész, amely felnyitattik, a Dániel 11:40 rejtett történelme, és a tizenháromtól tizenötödik versekig terjedő versek összhangban állnak ezzel a rejtett történelemmel. Ezért az az üzenet, amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt felnyitattik, s amelyet Nabukodonozor fenevadáról szóló képmásának rejtett prófétai üzenete előképezett, éppen annak az üzenete, hogy a protestantizmus és a republikanizmus hitehagyott szarvai — amelyeket a tizenharmadiktól tizenötödik versig a Makkabeusok és III. Antiokhosz képviselnek — egyesülnek a két bot összekapcsolásában.

Az az üzenet, amely a fenevad képmásának kialakulását azonosítja, az az üzenet, amely közvetíti azt a megszentelődést, amely elpecsételi az igazi protestáns szarvat.

A tizennegyedik versben, Kr. e. 200-ban, a pogány Róma először jelenik meg a prófétai elbeszélésben, amikor felemelkedett, hogy megvédelmezze Egyiptom új, kiskorú királyát Egyiptom ellen az Antiochus III és a makedóniai Philipposz által létrehozott szövetségtől. Abban az évben vívta meg Antiochus III a pánioni csatát V. Ptolemaiosz ellen. A te néped rablóinak bevezetése, akik megerősítik a látomást, az Antiochus és Philipposz közötti szövetség, valamint a pánioni csata mind abban az évben történtek. Ezért az útjelző Antiochus – aki a földi fenevad köztársasági szarvát jelképezi – és a makedóniai Philipposz, Görögország ősi nevének képviselője, aki az Egyesült Nemzeteket jelképezi, közötti szövetséget azonosítja.

Prófétai szinten a paniumi csatában szövetség jön létre a sárkány (Makedónia) és a hamis próféta (USA) között. A szövetség mögöttes indítéka Egyiptom uralmának felosztása volt, amely az

összeomló Oroszországot jelképezné.

Amikor Jézus Paniumba vitte tanítványait, a várost akkor Caesarea Philippinek nevezték. Heródes, a Nagy unokája, Heródes Philippi helyreállította a várost, és Augustus Caesarról, valamint önmagáról nevezte el, így lett Caesarea Philippi. Kettejük kapcsolata Rómát jelképezi Rómával, Philippi azonban Caesarhoz viszonyítva egy kisebb Róma; prófétai szinten pedig Heródes Philippi Heródiás leányát, Salómét jelképezi. Ezért a Caesarea Philippi névben azt találjuk, hogy Heródes Philippi a hamis prófétát képviseli, Caesar pedig a pápaságot.

Panium prófétai története ezért két szövetséget tár elénk: az egyikben a hamis próféta (Trump) kezét fog a sárkánnyal (az Egyesült Nemzetek Szervezetével), a másikban pedig a hamis próféta (Trump) kezét fog a pápasággal (Caesarral). A tizenhatodik versben a vasárnapi törvény jelenik meg, és ott valósul meg a hármas egység, ám ez az elrendezés valójában már a vasárnapi törvény előtt létrejött, a tizenötödik versben és a paniumi csatában.

„A pápaság intézményének az Isten törvényét sértő kikényszerítéséről szóló rendelet által nemzetünk teljesen elszakad az igazságtól. Amikor a protestantizmus kezét átnyújtja a szakadékon, hogy megragadja a római hatalom kezét; amikor átnyúl a mélység fölött, hogy kezét fogjon a spiritizmussal; amikor e háromszoros szövetség befolyása alatt országunk megtagadja alkotmányának minden elvét mint protestáns és köztársasági kormányzat, és rendelkezést tesz a pápai hamisságok és csalárdságok terjesztésére, akkor megtudhatjuk, hogy elérkezett az idő Sátán csodálatos munkálkodására, és hogy közel a vég.” Testimonies, 5. kötet, 451.

E tanulmányt következő cikkünkben folytatjuk.

„A kijelentés nem valami új dolog létrehozása vagy feltalálása, hanem annak megnyilvánulása, ami — a kijelentésig — az emberek előtt ismeretlen volt. Az evangéliumban foglalt nagy és örök igazságok buzgó kutatás és Isten előtti megalázkodás által tárulnak fel. Az isteni Tanító vezeti az alázatos igazságkereső értelmét; és a Szentlélek vezetése által az Ige igazságai ismertté válnak előtte. És a megismerésnek nem lehet ennél biztosabb és hathatósabb módja, mint az, ha így vezetnek bennünket. A Megváltó ígérete ez volt: „Amikor pedig eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket minden igazságra.” A Szentlélek közlése által értjük meg Isten Igéjét.”

„A zsoltáros így ír: „Miképpen őrizheti meg tisztán útját az ifjú? Úgy, hogy megtartja azt a te igéd szerint. Teljes szívemből kerestelek téged: ó, ne engedd, hogy eltévelyedjem parancsolataidtól.... Nyisd meg az én szemeimet, hogy megláthassam a te törvényed csodálatos dolgait.”

„Arra intetünk bennünket, hogy úgy keressük az igazságot, mint az elrejtett kincset. Az Úr megnyitja az igazság őszinte keresőjének értelmét; és a Szentlélek képessé teszi őt arra, hogy megragadja a kinyilatkoztatás igazságait. Ezt érti a zsoltáros azon, amikor azt kéri, hogy nyitassanak meg szemei, hogy csodálatos dolgokat lásson a törvényből. Amikor a lélek Jézus Krisztus kiválóságai után eped, az értelem képessé válik arra, hogy megragadja a jobb világ dicsőségeit. Csak az isteni Tanító segítségével által érthetjük meg Isten Igéjének igazságait.

Krisztus iskolájában megtanulunk szelídeknek és alázatosaknak lenni, mert értelmet kapunk az istenfélelem titkaihoz.”

„Aki az Igét ihlette, az volt az Ige igaz magyarázója. Krisztus úgy szemléltette tanításait, hogy hallgatói figyelmét a természet egyszerű törvényeire és az ismerős tárgyra irányította, amelyeket nap mint nap láttak és kezükbe vettek. Így vezette gondolataikat a természetestől a lelki felé. Sokan nem értették meg azonnal példázatainak jelentését; de amint napról napra érintkezésbe kerültek azokkal a tárgyakkal, amelyekhez a nagy Tanító lelki igazságokat kapcsolt, némelyek felismerték az isteni igazság tanításait, amelyeket igyekezett bevésni, és ezek meggyőződtek küldetésének igaz voltáról, és megtértek az evangéliumhoz.” Sabbath School Worker, 1909. december 1.